

[Statsministeren.]

ske stilling op, og jeg har forstået, at dette i virkeligheden også erkendes i alle ansvarlige kredse.

Så må jeg måske gøre et par mere personlige bemærkninger til ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. H. C. Hansen. Han havde jo i forvejen i pressen proklameret, at han ville åbne en charmeoffensiv mod regeringen, og det er meget naturligt for det ærede medlem. Jeg har kendt det ærede medlem gennem adskillige år, og i alle disse år har han i hvert fald for mig altid stået som — det er vel ikke i strid med forretningsordenen, når jeg siger: en charmetrold. Det er adskillige år siden, jeg første gang mødte det ærede medlem, oven i købet på et så farligt sted som i Skive, og det indtryk, jeg dengang fik af det ærede medlem, har ganske holdt sig. Jeg kan sige, at da jeg sad og hørte det ærede medlems tale — og det er fra min side en kompliment, når jeg siger det —, kunne jeg ikke lade være med at tænke på det, han sagde om afdøde finansminister N. Neergaard. Man sagde om ham, at når han var finansminister, fremtrådte han med en mine, der var gravalvorlig og sorgbetyngt, men som oppositionsleder havde han evnen til at stryge disse egen-skaber af sig og ikke blot være elegant, men næsten kåd. Det er virkelig en kompliment, når jeg siger, at den tidligere finansminister i dag formåede bogstavelig talt at levendegøre dette. Jeg erkender, at det var en både dygtig, morsom og meget elegant tale, og den var også bidende, ikke mindst når det ærede medlem citerede „Sorø Amtstidende“ og henviste Liberalt Oplysningsforbund til at give undervisning i opdragelse af gentlemen. Alligevel kan jeg ikke tilbageholde den bemærkning, at jeg synes, det er synd for det ærede medlem, at netop som han opfordrer til opdragelse af gentlemen, falder han i lige til halsen. Det gjorde han nemlig i det øjeblik, han skulle til at karakterisere og kommentere „Fyns Tidende“ og bladets landbolæsere. Men iøvrigt skal jeg ikke fordybe mig i, hvad gamle aviser kan bruges til.

Må jeg med hensyn til regeringsdannelsen allerførst, så indtrængende som jeg kan, sige, at i de dage, der er gået siden dannelsen, gennem det overblik, vi har søgt at skabe os over Danmarks situation økonomisk og valutamæssigt og over det syn, man også udenfor landets grænser har på vor stilling, er det bekræftet for os, at det hastede meget med, at der fra regeringens og rigsdagens side blev givet positivt udtryk for, at vi nu her i landet vist vor vilje til at bringe

balance i vor økonomi. Der var og er ingen tid at spille. Næst efter Vesttyskland er vi det land, der er længst ude i vanskeligheder, og ingen kan være blind for, at vi var og er ude i en fuldstændig uholdbar stilling. Også af den grund satte vi alle sejl til for at kunne møde med vore forslag så hurtigt, som tilfældet er.

Om denne regeringsdannelse iøvrigt vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at når han nu instruerer mig om, hvorledes jeg skal optræde under forhandlinger, og siger til mig, at han har fundet noget, som han kaldte ministerkløe, kan jeg forsikre det ærede medlem om, at det ikke er en erhvervs sygdom, der findes på de ministerbænke, jeg har ansvar for. Nu er jeg meget vel klar over, at diskussionen om mulighederne for en anden regeringsdannelse kan føres i det uendelige. Mit indtryk var og er fremdeles, at der ikke var mulighed for regeringsdannelse på anden basis, og det samme indtryk havde de af mine kolleger og partifæller, som deltog i den sammenkomst, vi havde med socialdemokratiet. Det forekommer mig, at alt, hvad der siden er sket, også hvis jeg f. eks. nævner den holdning, som den ærede ordførers presse anlægger overfor mig, overfor regeringen, bekræfter rigtigheden af mit skøn.

Så må jeg måske også have lov til at nævne de bemærkninger, der er fremsat om smør. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen talte om smørkomedien. Nu er jeg ikke blind for, at der kan anføres argumenter både for og imod denne smørrationering. Egentlig forekommer det mig, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har sagt det rigtige, når han sagde, at sandheden var, at den kun var en detalj i det økonomiske problem. Det er jo rigtigt, det er oven i købet en ganske, ganske lille detalj, og jeg vil føje til, at denne rationering efter min absolutte opfattelse havde udviklet sig til, for at sige det mildt, noget meget kedeligt. Det er mere end vanskeligt at opretholde rationering af en vare i et land, hvor denne vare fremstilles i overflod. Det har længe været svært at opretholde smørrationering i landbrugslandet Danmark af den simple grund, at den dag, befolkningen anser en sådan rationering for meningsløs, er det faktisk ikke muligt længere at opretholde den. Derfor siger de tal, man har om smørforbruget, heller ingenlunde sandheden. Sandheden er, at vi her stod overfor en rationeringsordning, der var meget gennemhullet, og det må dog have været noget af dette, der foresvævede